

005905 G7

OG.92/2003

ROMANIA

TRIBUNALUL GORJ

SECTIA COMERCIALA SI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

DOSAR NR.1305/C/2005

SENTINTA NR.

Sedinta publica din 03.03.2006

Președinte : - judecător

Grefier :

Pe rol fiind pronuntarea rezultatului dezbaterilor ce au avut loc in sedinta publica din 24.02.2006 privind actiunea in anulare formulata in baza OG.92/2003 de reclamanta Societatea

contradictoriu cu Directia Generala a Finantelor Publice Gorj.

La apelul nominal facut in sedinta publica au lipsit partile.
Procedura completa din ziua dezbaterilor.

S-a facut referatul oral al cauzei de catre grefierul de sedinta ce a invederat instantei ca mersul dezbaterilor si cuvantul partilor sunt consemnate in inchierea de amanare a pronuntarii din 24.02.2006, ce face parte integranta din prezenta sentinta.

Deliberand, tribunalul pronunta urmatoarea sentinta:

TRIBUNALUL

Prin cererea inregistrata la data de 07.10.2005, reclamanta Societatea nr.59/21.09.2005 emisa de Directia Generala a Finantelor Publice Gorj, pentru urmatoarele motive:

Cu privire la obligatia de plată a sumei de 10 RON TVA aferent pretului de incasat din vanzarea la 25 noiembrie 2004 a activului Hotel " " catre SC SRL " ", obligatie retinuta de organele de inspecție fiscala prin raportul si decizia de impunere inregistrata la parata cu numarul 29.07.2005, reclamanta a sustinut ca valoarea de vanzare a activului a fost de 0.00 RON, inclusiv TVA si plata s-a facut in doua transe la 25 noiembrie 2005, 25.02.2005.

Este irelevant ca s-a intocmit o singura factura la data inchierii contractului de vanzare cumparare intrucat TVA-ul se inregistreaza separat in evidenta contabila si devine exigibil, raportat la data scadeniei fiecarei rate. Din superficialitate parata retine ca nu ar fi avut loc o vanzare cu plata in rate si deci nu ar fi intrat sub incinta HG.44/2004 si 84/2005 si prevederile Legii 571/1993 cu privire la taxarea inversa a TVA-ului aferent vanzarilor de constructii si terenuri, situatie in care nici cumparatorul si nici vanzatorul nu mai platesc TVA.

Parata a retinut in mod tendinos ca factura initiala emisa pentru valoarea partii incasata in noiembrie 2004, nu a fost refuzata de cumparator ce a solicitat doar singura factura pentru toata suma la achitarea intregului pret. Reclamanta nu a avut cunoostinta de faptul ca se va refusa primirea facturii pe valoarea primei plati de catre cumparator si s-a inregistrat in evidenta contabila si astfel ca in termenul legal achitat TVA-ul aferent acestei plati.

La data incasarrii celei de-a doua rate, 25.02.2005, s-a stornat factura initiala si s-a emis o singura factura in conformitate cu Legea 571/2003, HG.44/2004 si 84/2005, care prevad taxarea inversa si in consecinta neplata TVA-ului de catre cumparator la vanzator si de vanzator la bugetul statului.

Actele normative menționate prevăd că pentru contractele încheiate cu plata în rate , a căror plată nu s-a finalizat la 31.12.2004 , sunt supuse aceluiași tratament și urmează a se ștorna operațiunile anterioare și a se repune în evidență contabilă corespunzătoare noilor prevederi legale..

În consecință cumpărătorul a refuzat să achite reclamantei TVA-ul aferent tranzacției cu motivarea că nu se datorează și deci vânzătorul nu trebuie să-l plătească statului, situație în care părțea trebuia să accepte ca aplicabilă noua reglementare legală privind taxarea inversă. Astfel, TVA-ul aferent primei tranșe a prețului încasat de vânzător trebuia să fie restituit , iar cel aferent tranșei două să nu se mai încaseze , pentru că la rândul lui cumpărătorul nu și-a dedus TVA - ul din obligațiile lui de plată către bugetul statului, neprocedându-se aşa, TVA-ul fiind încasat de două ori-de la cumpărător și vânzător.

În privința avansului de ... RON cu TVA-ul aferent de ... RON, primit de reclamantă de la SC ... SRL la 15.08.2002, se va avea în vedere că nu s-a emis nici o factură și suma a fost înregistrată în contul nr.462 creditori , nefiind colectat TVA.

Suma de ... RON a fost plătită de SC ...

... SRL în urma negocierii din 01.08.2002 , având caracterul unei promisiuni de vânzare cumpărare pentru 8 active din patrimoniul reclamantei , părțile convenind la punctul 9 ca perfectarea actelor de vânzare cumpărare a facturilor fiscale și a celorlalte formalități să se facă după finalizarea rapoartelor de expertiză.

Urmare a negocierilor, promitentul cumpărător-cel care a lansat inițiativa tranzacțiilor pentru a garanta seriozitatea ofertei, a virat în contul reclamantei RON, care în mod corect până la perfectarea primului contract de vânzare cumpărare a fost înregistrat în contul 462 creditori. Există posibilitatea ca promitenta cumpărătoare să nu mai achiziționeze activele și în această situație nu se putea emite o factură fiscală , întrucât nici nu se întocmise contractul de vânzare cumpărare , dacă plătitorul nu ar mai fi cerut restituirea sumei de 3 ani, ea ar fi urmat să fie înregistrată la reclamantă ca venituri în contul 758 și suportat doar impozit pe profit.

Doar în condițiile în care s-ar fi încheiat un singur act de vânzare cumpărare , suma de ... RON s-ar fi înregistrat ca avans sau plată parțială sau totală în funcție de preț a respectivului activ, s-ar fi emis factura purtătoare de TVA și la această dată TVA-ul era exigibil.

Până la această posibilă tranzacție suma de ... RON a avut caracterul unei creditări fără dobândă, a unui împrumut în bani.

Pentru motivele expuse reclamanta a solicitat anularea raportului de inspecție fiscală a deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare și a deciziei nr.59/2005 emise de părță.

În dovedirea acțiunii reclamanta a depus: raportul de inspecție fiscală, din 20.07.2005, decizia de impunere, precum și pe cea cu numărul 59/2005, procesul verbal de negociere din 01.08.2002, contestația adresată părții.

Prin întâmpinare părțea a solicitat respingerea acțiunii, reiterând motivele pentru care prin decizia nr.59/2005 a fost respinsă contestația reclamantei.

În ședința publică din 4.11.2005 s-a încuviințat la cererea reclamantei efectuarea unei expertize contabile, numindu-se expert ... și obiectivele fiind fixate prin încheierea din 25 noiembrie 2005.

La raportul de expertiză depus la 4 ianuarie 2006 s-au formulat obiecțiuni de către părță, cărora expertul le-a răspuns prin întocmirea unui supliment.

Luându-se în examinare acțiunea de față raportat la susținerile părților, înscrisurile din dosar și raportul de expertiză, tribunalul constată următoarele :

În ceea ce privește vânzarea activului către SC C

SRL București, se reține că la 01.08.2002, reclamanta a încheiat cu aceasta un proces verbal de negociere (fila 60) prin care, în urma intenției de cumpărare lansată de firma din București, înregistrată cu numărul 2170/30.07.2002 în aceeași zi, Biroul executiv al Federalcoop Gorj a aprobat înstrăinarea activelor nominalizate de ofertant prin scrisoarea 2170, prin negociere directă, urmând ca pentru activele cu o valoare expertizată mai mare de 200.000.000 lei, să se solicite prin intermediu

Gorj aprobarea biroului executiv al C.

La punctul 8 din acest înscris s-a consemnat că se va achita de către cumpărător un avans de 100.000.000 lei în contul vânzătorului, iar diferența de preț va fi perfectată după perfecționarea și autentificarea documentelor și a formalităților de vânzare-cumpărare, iar aceste operațiuni se vor realiza după finalizarea rapoartelor de expertiză de către experții tehnici autorizați.

S-a susținut de către reclamantă că suma de 100.000.000 lei a fost înregistrată în contul 462 creditori, acesta fiind motivul pentru care nu a fost colectat TVA-ul aferent, nereprezentând un avans al prețului activelor.

Însă, așa cum s-a expus deja, chiar în cuprinsul înscrisului părților suma de 100.000.000 lei a fost caracterizată ca și avans, acest înscris putând fi caracterizat întradevăr ca o promisiune bilaterală de vânzare cumpărare, ce naște în sarcina promitentului vânzător obligația de perfectare a contractului de vânzare cumpărare și de predare a bunului, iar în sarcina cumpărătorului obligația achitării integrale a prețului convenit.

Chiar și expertul desemnat de către instanță a caracterizat suma de 100.000.000 lei ca și avans pentru cumpărarea mai multor active, numai că cesta a susținut că "din analiza documentelor puse la dispoziție de reclamantă rezultă că tranzacția de vânzare cumpărare menționată în protocolul din 01.08.2002 nu a mai avut loc și deci proprietatea nu s-a mai transmis".

La dosar nu există nici un document depus de reclamantă sau de expert din analiza căruia să se concluzioneze că activele ce figurează în protocolul din 01.08.2002 nu au mai fost înstrăinate, însă independent de această situație argumentele reclamantei și ale expertului în sensul că nu se datorează TVA aferent sumei de 100.000.000 lei încasată de reclamantă de la SC C

C. C.R.L. București, în august 2002 (susținerea reclamantei fila 36) nu pot fi reținute.

Astfel, în ceea ce privește TVA-ul pentru anul 2002 nu era în vigoare Legea 571/2003 (Codul fiscal), ci Legea 345/2002, care în art.16 alin. 4, pct.c stipulează că exigibilitatea este dreptul organului fiscal de a pretinde plătitorului de TVA la o anumită dată, plata acesteia. Exigibilitatea TVA este anticipată faptului generator atunci când se încasează avansuri, cu excepția avansurilor prevăzute la art.16 alin. 4 lit. c , pct.1-4, în care nu se regăsește spăta de față.

Prin urmare, reclamanta avea obligația ca în conformitate cu Legea 345/2002 să colecteze TVA-ul aferent avansului încasat, operațiunea de înregistrare a sumei de 100.000.000 lei în contul creditori "neavând nici un suport legal".

Nu are relevanță în cauză faptul că ulterior încasării avansului vânzarea cumpărarea activelor nu a mai fost finalizată, obligația de colectare a TVA-ului aparținând reclamantei, existând alte posibilități pentru reclamantă de recuperare a TVA-ului, dacă vânzarea cumpărarea nu a fost finalizată.

În concluzie , în mod corect pârâta a apreciat că trebuie să fie colectat TVA-ul și întrucât reclamanta a încălcă disp.Legii 345/2002, această sumă este datorată-4790 RON cu accesoriile aferente.

Luându-se în examinare și a doua cerere a reclamantei care vizează contractul de vânzare cumpărare încheiat cu SC „ ” SRL „ ” , urmează a se reține că, aşa cum rezultă din raportul de expertiză, contractul a fost încheiat la 2 martie 2005 cu numărul „ ” (fila 76) și în acesta nu s-a prevăzut ca achitarea prețului să se facă în rate, însă plata s-a făcut eşalonat în funcție de posibilitățile financiare ale cumpărătorului, (fila 58).

Expertul a apreciat că reclamanta este îndreptățită să ștormeze factura nr.5421301 din 31.12.2004, (Fila 73) având în vedere noțiunea de “taxare inversă”, operațiune prev. de art.65/1 din HG.84/2005, același mod de operare fiind și în documentele cumpărătoarei, achitându-se în realitate din suma de „ ” lei doar „ ” lei , restul sumei fiind reprezentat de TVA care nu a fost nici colectat și nici dedus.

Însă, urmează a se avea în vedere că prin HG 85/2005 s-au modificat Normele Metodologice de aplicare a Legii 571/2003 aprobate prin HG.44/2004.

Astfel, pentru art.160/1 al Codului fiscal s-a introdus art.65/1 (măsuri de simplificare) la Normele metodologice, în aliniatul 5 prevăzându-se “avansurile încasate până la 31.12.2004 pentru livrările de bunuri prevăzute la art.160/1 alin. 2 Cod fiscal li se aplică regimul fiscal privind TVA, în vigoare la data încasării avansului. Regularizarea facturilor fiscale emise pentru plăți în avans se realizează conform pct.61”.

În speță dedusă judecății nu se poate aplica însă textul de lege enunțat întrucât reclamanta a emis o singură factură fiscală la 31.12.2004 (fila14) pentru întreaga sumă a activului “Hotel ” de „ ” , care cuprinde și TVA-ul și în conformitate cu art.134 Cod fiscal trebuia să încaseze TVA-ul aferent la momentul emiterii facturii, în acest sens fiind dispozițiile fiscale în vigoare în anul 2004.

Suștinerea reclamantei în sensul că factura din decembrie 2004 ar fi fost refuzată la plată de către cumpărător nu a fost în nici un fel dovedită și pe de altă parte factura fiscală prevede că este întocmită conform contractului de vânzare cumpărare 422/251/2004, înscris nedepus la dosar, pentru ca apoi între părți să se încheie contractul de vânzare cumpărare autentic (fila 77) , nr. ” ” 02.03.2005.

În situația expusă , reclamanta nu poate beneficia de dispozițiile OG.84/2005, aşa cum s-a arătat și cum în mod corect organul constatator a stabilit, aceasta având obligația să colecteze TVA-ul la momentul emiterii facturii în decembrie 2004, nefiind demonstrat că vânzarea către SC „ ” SRL București a fost o vânzare în rate, în acest ultim caz într-adevăr fiind aplicabile disp.HG.84/2005.

Art.65 din H.G. 84/2005 a dus ca argument de expert în stabilirea că și corectă a operațiunilor contabile efectuate de reclamantă vizează doar “ avansurile ” încasate până la 31.12.2004, dar chiar și în această situație de aplicare a acestui act normativ (cum susține reclamanta), se aplică art-61 din Normele metodologice și agentul economic avea obligația să regularizeze facturile fiscale emise pentru plăți în avans prin ștornarea facturii fiscale de avans la data emiterii ei pentru contravaloarea integrală a livrării de bunuri.

Însă, aşa cum s-a arătat ștornarea a vizat numai avansurile , ci întreaga sumă a activului, pe de altă parte agentul economic vânzător (reclamanta) nu a respectat artr.155 alin.7 din Codul fiscal aşa cum era în vigoare în decembrie 2004 și nu a emis facturile fiscale în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la fiecare dată când a încasat

avansul, fără a se de depăși finele lunii când a avut loc încasarea, întrucât avansurile s-au încasat înaintea livrării bunului imobil. Livrarea bunurilor este definită deart.¹²⁸ Cod fiscal ca “orice transfer al dreptului de proprietate asupra bunurilor de la proprietar la o altă persoană”, în conformitate cu contractul părților (fila 76), cumpărătorul SC SRL intrând de fapt și de drept în stăpânirea imobilului la 2 martie 2005.

Pentru motivele expuse , argumentele reclamantei și expertiza urmează a fi înălțurate întrucât concluziile exprimate de expertul C. nu respectă legislația în vigoare pentru momentul operațiunilor contabile, de altfel punctele de vedere exprimate de acesta-ca de exemplu "pârâta avea posibilitatea să efectueze un control încrucișat la cei doi agenți economici pentru a observa modul de colectare /deducere al TVA", excedând obiectivelor fixate de instanță întrucât în spătă se analizează situația reclamantei și nu a SC T SRL sau C. SRL sau C. SRL sau C.

În consecință se apreciază că modul corect de colectare al TVA-ului pentru cele două situații contestate de reclamantă este cel al părâtelei, expus prin raportul de inspecție fiscală și întrucât TVA-ul este datorat (cu dobânzi și penalități), acțiunea în anulare se privește ca neîntemeiată și va fi respinsă.

Se vor menține ca legale și temeinice raportul de inspecție fiscală încheiat la 20.07.2005, decizia de impunere din 29.07.2005 și decizia nr.59/21.09.2005.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂSTE**

Respinge acțiunea în anulare , formulată de reclamanta în baza OG.92/2003 de reclamanta Societatea ~~„Societatea Romana de Finante si Investitii SRL”~~ cu sediul în jud.Gorj în contradictoriu cu Direcția Generală a Finanțelor Publice Gorj cu sediul în Tg-Jiu , ~~Sectorul Finante Jud. Gorj.~~

Cu recurs.

Pronuntată în ședinta publică din data de 03.03.2006 la Tribunalul Gori.

